

Sprawa C-520/20

**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożonego zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem**

Data wpływu:

16 października 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Administratiwen syd Silistra (Bułgaria)

**Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie
orzeczenia w trybie prejudycjalnym:**

14 października 2020 r.

Strona skarżąca:

DB

LY

Strona przeciwna:

Naczałnik na Rajonno uprawnienie Silistra pri Oblastna direkcija na Ministerstwoto na wytresznite raboti (naczelnik rejonowego biura policji w mieście Silistra przy okręgowej dyrekcji ministerstwa spraw wewnętrznych)

Przedmiot postępowania głównego

Postępowanie dotyczące zaskarżenia zgodności z prawem nakazu, wydanego na podstawie art. 84 ust. 8 Zakon za Ministerstwoto na wytresznite raboti (ustawy o ministerstwie spraw wewnętrznych, zwanej dalej „ZMWR”), zwrotu samochodu osobowego, co do którego dokonano wpisu w Systemie Informacyjnym Schengen drugiej generacji (SIS II) i skierowano na piśmie wniosek o jego zwrot.

Przedmiot i podstawa prawna odesłana prejudycjalnego

Wykładnia art. 39 ust. 3 decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu

Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II). Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym skierowano na podstawie art. 267 TFUE.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 39, a w szczególności art. 39 ust. 3, decyzji Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) należy interpretować w ten sposób, że dopuszczalne są krajowe uregulowania i praktyka decyzyjna administracji, zgodnie z którymi – gdy istnieją dane uzasadniające wywód, że wpis dokonany w SIS wykracza poza zakres celów, dla których realizacji został on zarejestrowany, a w szczególności celów określonych w art. 38 ust. 1 – właściwy organ wykonujący może i powinien odmówić wykonania?

Przepisy prawa Unii Europejskiej

Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) – motyw 5, art. 1, 2, 52.

Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) – art. 1, 2, 36, 38, 39, 49.

Przepisy krajowe

Zakon za Ministerstvom na vytresznite raboti – art. 84, 120, 121, 122 i 123.

Naredba nr 8121h-465 za organizacijata i funkcioniraneto na nacionalnata Szengenska informacionna sistema na Republika Bŭlgarija (rozporządzenie w sprawie organizacji i funkcjonowania krajowego systemu informacji Schengen w Republice Bułgarii) – art. 3 i 7.

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i postępowania głównego

- 1 W dniu 6.3.2017 R. w mieście Warna skarżący, DB, zakupił od AB z miasta Warna samochód osobowy, na mocy zawartej na piśmie umowy kupna-sprzedaży pojazdu silnikowego z notarialnie poświadczonymi podpisami, zgodnie z art. 144 ust. 2 Zakon za dwizenieto po pytiszтата (ustawy o ruchu drogowym). W dniu 7.3.2017 R. zarejestrował ów samochód osobowy w Obłastna direkcija Ministerstvo na vytresznite raboti (okręgowej dyrekcji ministerstwa spraw wewnętrznych) w mieście Silistra, w wydziale „Policji drogowej”, w którym otrzymał numer rejestracyjny. Przed kupnem przeprowadził możliwe sprawdzenia w rejestrach publicznych w odniesieniu do istnienia obciążeń nabywanej rzeczy, a właściwe służby przy rejestracji dokonały sprawdzenia, czy samochód jest

poszukiwany w związku z prowadzonymi w kraju postępowaniami karnymi, dokonując także sprawdzeń w systemach informacyjnych Interpolu i w systemie informacyjnym Schengen. Samochód osobowy zakupiono w ramach ustawowej wspólności majątkowej małżonków. Uiszczono w odniesieniu do niego należne podatki, obowiązkowe ubezpieczenia i inne opłaty.

- 2 W dniu 24.5.2017 R. w krajowym systemie informacyjnym Schengen uwzględniono i zarejestrowano wpis z Norwegii, wskazując jako przyczynę poszukiwania: „rzecz – skradziona, niezgodnie z prawem przywłaszczona, zagubiona”, zaś samochód osobowy został właściwie zindywidualizowany, w tym za pomocą numeru ramy pojazdu.
- 3 W dniu 26.5.2017 R. inspektor policji ustalił samochód osobowy zaparkowany na parkingu w mieście Silistra z bułgarskimi numerami rejestracyjnymi, zarejestrowany na nazwisko DB. Po dokonaniu sprawdzenia w automatycznym systemie informacyjnym „Działalność dochodzeniowa” krajowego systemu informacyjnego Schengen II stwierdzono pełną zgodność numeru ramy poszukiwanego pojazdu silnikowego, w odniesieniu do którego dokonano wpisu w Norwegii. Rozpatrywany samochód osobowy, wraz z dowodem rejestracyjnym, część druga, zajęto u skarżącego DB na podstawie art. 84 ust. 3 ZMWR, co odnotowano w protokole rejonowego biura policji w mieście Silistra.
- 4 Wypełniono formularz 38 (pojazd silnikowy) – formularz wymiany informacji z biurem SIRENE, używany przy ustalaniu pokrywania się z przedmiotem poszukiwanym w celu zajęcia lub wykorzystania jako dowód rzeczowy w postępowaniu karnym, i przekazano go niezwłocznie do dyrekcji „Międzynarodowej współpracy operacyjnej” przy Ministerstwie na wytresznite raboti, do wydziału „SIRENE”.
- 5 Dokonano wymiany informacji z biurem SIRENE w Norwegii i wydano zaskarżony w niniejszej sprawie nakaz Naczelnik na Rajonno uprawnienie Silistra, dotyczący zwrotu rzeczy, które zajęto i opisano w protokole zajęcia. Z uzasadnienia nakazu jasno wynika, że sporny samochód osobowy jest poszukiwany poprzez biuro SIRENE w Norwegii w związku z popełnionym oszustwem/nadużyciem zaufania – przestępstwem, które popełniono w dniu 23.12.2014 R. w Hordaland, Norwegia, i w dniu 20.3.2017 R. zgłoszono przed organami policji w Oslo.
- 6 Spółka handlowa SANTANDER CONSUMER BANK, Norwegia, oświadczyła, że jest zainteresowana zwrotem samochodu osobowego i udzieliła pełnomocnictwa spółce LINDORFF AS Norwegia, której przedstawicielem w Bułgarii jest spółka „Plam” EOOD, z adresem zarządu w mieście Dobricz, reprezentowana przez prezesa zarządu, CD, który miał odebrać tę rzecz.
- 7 W dniu 6.6.2017 R. do organu będącego stroną przeciwną wpłynął wniosek spółki „Plam” EOOD w mieście Dobricz, za pośrednictwem prezesa zarządu, CD, w celu podjęcia czynności dotyczących przekazania samochodu osobowego. Organ

policji skierował formalny wniosek do dyrektora dysekcji „Międzynarodowej współpracy operacyjnej” przy Ministerstwie na wytresznite raboti w mieście Sofia w celu przesłania formalnego wniosku dotyczącego zwrotu rzeczy do państwa, w którym dokonano wpisu dotyczącego jej poszukiwania. W dniu 4.7.2017 R. sporny samochód osobowy został przekazany CD, co odnotowano w protokole.

- 8 Na podstawie skargi DB złożonej przeciwko sprzedawcy samochodu osobowego, AB, wszczęto postępowanie w Rajonna prokuratura (prokuraturze rejonowej) w mieście Warna dotyczące przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 145 ust. 1 pkt 3 Zakon za sydebnata vlast (ustawy o władzy sędziowskiej), w ramach którego do chwili zakończenia posiedzenia sądu w postępowaniu głównym nie ustalono popełnienia czynu zabronionego.
- 9 W dniu 13.8.2019 R. skarżący złożyli wniosek przed organem policji będącym stroną przeciwną o niezwłoczny zwrot samochodu osobowego, ponieważ są zdania, że zajęcia samochodu dokonano przymusowo i przy pierwotnym braku podstaw faktycznych i prawnych, powołując się na art. 84 ust. 9 ZMWR. Przekazano im wyraźną odmowę, od której złożyli odwołanie przed Administratiwen syd (sądem administracyjnym) w mieście Silistra, wszczynając sprawę sądowoadministracyjną. Rozpatrzenie tej sprawy zostało zawieszone do czasu rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym.
- 10 Skarżący spróbowali wszcząć sprawę przed sądem powszechnym przeciwko spółce „Santander Consumer Bank” AS, Norwegia, wnosząc powództwo cywilne zawierające żądania ewentualne na podstawie art. 108 Zakon za sobstwenostta (ustawy o prawie własności) (powództwo dotyczące prawa rzeczowego) i art. 57 ust. 2 Zakon za zadyłženijata i dogoworite (ustawy o zobowiązaniach i umowach) (na wypadek stwierdzenia przywłaszczenia, zaginięcia itd. spornego samochodu osobowego), lecz postępowanie w sprawie cywilnej wszczętej przed Okryžen syd (sądem okręgowym) w mieście Silistra zostało umorzone ze względu na brak właściwości bułgarskiego sądu do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia przedstawionego mu sporu.
- 11 Obecnie skarżący zaskarżyli przed sądem odsyłającym sporny nakaz zwrotu do Norwegii zajętego samochodu osobowego. Z przedstawionego w sprawie powiadomienia z dnia 20.3.2017 R. i wniosku o międzynarodowe poszukiwanie pojazdu silnikowego marki „VOLKSWAGEN” skierowanego przez okręgowe biuro policji w okręgu Hordaland, Królestwo Norwegii, który stanowi podstawę rozpatrywanego wpisu w krajowym systemie informacyjnym Schengen II, dotyczącego poszukiwania pojazdu, ustalono, że w dniu 23.12.2014 R. bułgarski obywatel, EF, podpisał umowę o kredyt z Santander Consumer Bank AS w związku z otrzymaną pożyczką na sfinansowanie zakupu samochodu osobowego „Volkswagen Passat”, rocznik 2014. Podpisano umowę i plan sprzedaży (spłaty kredytu). W dniu 23.12.2014 R. wystawiono weksle, a w dniu 6.1.2015 R. plan sprzedaży (spłaty kredytu) został zarejestrowany w rejestrze nieruchomości. Otrzymana pożyczka to kwota 421 840 norweskich koron (NOK),

zaś przeciwko dłużnikowi podjęto czynności egzekucyjne dotyczące niespłaconej kwoty głównej w wysokości 213 679 NOK. Z oświadczenia banku o „rozwiązaniu umowy pożyczki [...] i prawie własności” wynika, że ostatnia płatność miała miejsce w dniu 26.2.2016 R. W maju 2016 r. dłużnik zaprzestał spłaty kredytu, a sprawę przekazano bankowi Lindorf AS w celu dochodzenia wierzytelności. W dniu 13.5.2016 R. skierowano wezwanie do dobrowolnej zapłaty i powiadomienie o przymusowej egzekucji. Dłużnik powiadomił spółkę, że samochód osobowy znajduje się w Bułgarii. Wskazano saldo i podniesiono liczne wątpliwości dotyczące możliwości popełnienia przestępstw. Wyrażono wątpliwość, że doszło do naruszenia przepisów kodeksu karnego, w związku z czym skierowano do policji wnioski o wszczęcie międzynarodowych poszukiwań za pomocą systemów Schengen, Interpol, AUTOSYS i in. Zadeklarowano gotowość wniesienia powództwa cywilnego w związku z ewentualną sprawą karną, wystawiając podpisany przez adwokata dokument, który został przedstawiony w sprawie w postępowaniu głównym przez upoważnioną spółkę „Plam” EOOD z siedzibą w mieście Dobricz, której faktycznie przekazano sporny samochód osobowy. Zdaniem sądu odsyłającego w niniejszym wypadku istnieją typowe stosunki prawa prywatnego między norweskim bankiem i jego klientem – kredytobiorcą, a wyrażone wątpliwości dotyczące popełnienia przestępstw nie zostały potwierdzone w sprawie w aktach organów ochrony prawa lub oskarżyciela publicznego. Osobą, która sprzedała samochód osobowy skarżącemu, nie jest EF – któremu norweski bank udzielił kredytu i który zaprzestał jego spłaty – lecz prawidłowo zarejestrowany w Bułgarii właściciel. Sąd odsyłający jest zdania, że wywód dotyczący istnienia stosunku cywilnoprawnego związanego z nieobsługiwanym kredytem bankowym – a nie prowadzenia postępowania karnego – znajduje potwierdzenie również w okoliczności, że w innych podobnych postępowaniach poszukiwane pojazdy silnikowe były zwracane instytucjom kredytowym z różnych państw (Norwegia, Islandia, Belgia itd.) za pośrednictwem tego samego upoważnionego przedstawiciela w Bułgarii, a mianowicie spółki „Plam” EOOD w mieście Dobricz, której działalność przypomina tzw. „działalność egzekucyjną” związaną z dochodzeniem wymagalnych prywatnych wierzytelności.

- 12 W toku postępowania sąd odsyłający nakazał stronie przeciwnej przedstawienie oficjalnej odpowiedzi organów policji norweskiej, czy w Norwegii wszczęto postępowanie karne w związku ze spornym samochodem osobowym, a także w jakiej dacie i co do jakiego przestępstwa je wszczęto, a także na jakim etapie ono się znajduje. Na posiedzeniu sądu przedstawiono pismo naczelnika (naczelnika) wydziału „SIRENE” przy dyrekcji „Międzynarodowej współpracy operacyjnej” w Ministerstwo na wytresznite raboti, na podstawie którego ustalono, że „sprawa i dochodzenie w tym wypadku zostały umorzone w dniu 10.7.2017 R., ponieważ samochód osobowy został znaleziony i zwrócony do Norwegii”.

Zasadnicze argumenty stron w postępowaniu głównym

- 13 Skarżący twierdzą, że w niniejszym wypadku organ policji działał jako organ rozstrzygający spór o rzecz. Kwestionują oni oparcie zaskarżonego nakazu na art. 84 ust. 8 ZMWR, ponieważ są zdania, że relacje prawne między norweską instytucją kredytową, wskazującą, iż jest ona właścicielem samochodu osobowego, a jej kredytobiorcą – którego dług z tytułu kredytu zabezpieczono zakupionym samochodem i który przestał go spłacać – nie są objęte podstawami określonymi w art. 100 ust. 3 lit. a) Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w związku z decyzją 2007/533/WSiSW. Zakres stosowania ram normatywnych został określony w art. 2 wspomnianej decyzji i koncentruje się on wyłącznie na współpracy w sprawach karnych, a według skarżących rozpatrywana kwestia nie ma takiego charakteru. Właśnie z tego względu twierdzą oni, że przy braku przesłanek dokonania i rejestracji wpisu dotyczącego poszukiwania samochodu osobowego, który przesłano do krajowego systemu informacyjnego Schengen z Norwegii, niedopuszczalna była również dalsza wymiana dodatkowych danych poprzez biura „SIRENE” obydwu państw – odpowiednio poszukiwanie i zwrot spornego samochodu osobowego do Norwegii za pośrednictwem upoważnionego przedstawiciela w Bułgarii.
- 14 Jest to centralna kwestia sporna w sprawie i jej rozstrzygnięcie powinno zostać przedstawione w ramach postępowania administracyjnego poprzez przedłożenie przekonującego dowodu, że w Norwegii jest prowadzone postępowanie karne dotyczące spornego samochodu osobowego. Zachowanie kredytobiorcy (nieznanego skarżącym) zakwalifikowano jako „poważne oszustwa”; „przywłaszczenie” itd., lecz takie stosunki prawne (niewykonanie umowy kredytu bankowego) nie są inkryminowane w prawie krajowym. Stosunki te są regulowane na drodze cywilnoprawnej za pomocą bezpośrednich postępowań egzekucyjnych (co do których wiadomo w sprawie, że są one prowadzone w Norwegii), a w razie konieczności – również powództw wnoszonych na podstawie prawa handlowego i ogólnego prawa cywilnego. Według skarżących brak spłaty kredytu nie jest czynem zabronionym w świetle prawa krajowego, w związku z czym kwestionują oni podstawę rejestracji spornego wpisu w krajowym systemie informacyjnym Schengen II.
- 15 Podnoszą oni również, że zaskarżony w niniejszej sprawie nakaz Naczelnik na Rajonno uprawnienie Silistra zwrotu zajętej rzeczy nie został im nawet doręczony. Mając na względzie obowiązujące prawo krajowe, tak opisana sytuacja w sprawie jest z góry rozstrzygnięta, ponieważ organ policji działa w ramach kompetencji związanej, a obrona praw ewentualnych właścicieli w dobrej wierze, których dobrą wiarę należy ocenić konkretnie w sprawie, pozostaje w całości nieuregulowana.
- 16 Skarżący są również zdania, że niezgodne z prawem działania organów policji wywołały skutek w postaci „konfiskaty”. Przymusowe odebranie rzeczy, które zgodnie z art. 84 ust. 1 ZMWR ma „tymczasowy charakter”, zostało przekształcone w trwałe wywłaszczenie ze względu na brak prawnych środków

ochrony właściciela zajętego samochodu osobowego. Właśnie z tego względu skarżący złożyli szczegółową i uzasadnioną skargę z wnioskiem o zawieszenie postępowania przed Administratiwen syd w mieście Silistra i skierowanie odesłania prejudycjalnego do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

- 17 Strona przeciwna – organ policji – jest zdania, że działał zgodnie z prawem i ustalonymi w sprawie okolicznościami faktycznymi ze względu na to, że uznaje również niniejsze odesłanie prejudycjalne do Trybunału za bezprzedmiotowe, ponieważ w mającym zastosowanie prawie krajowym i prawie Unii udzielono jednoznacznej odpowiedzi na zadane pytanie, a mianowicie: zawsze gdy zarejestrowano wpis w krajowym systemie informacyjnym Schengen II dotyczący poszukiwanej rzeczy i rzecz ta została znaleziona i zidentyfikowana zgodnie z wpisem, podlega ona zwrotowi do państwa, w którym wprowadzono ów wpis – jeśli w określonym procesowym terminie złożono wniosek w tym względzie. Organ ten nie wskazuje, co dzieje się z prawami ewentualnych działających w dobrej wierze nabywców spornych rzeczy.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 18 Spór między stronami dotyczy wydanego przez Naczalnik na Rajonno uprawnienie Silistra nakazu zwrotu rzeczy zajętej na podstawie art. 84 ust. 1 ZMWR, a w szczególności kwestii, czy istnieje zarejestrowany w krajowym systemie informacyjnym Schengen II wpis organów norweskich objęty zakresem celów określonych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji 2007/533/WSiSW.
- 19 Zgodnie z art. 100 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen w SIS rejestruje się dane dotyczące przedmiotów poszukiwanych w celu konfiskaty lub posłużenia się nimi jako dowodem w procesie sądowym, czyli wyłącznie dla celów realizacji odpowiedzialności karnej oskarżonych podmiotów, a nie rozstrzygnięcia w przyspieszonym trybie sporów prywatnoprawnych.
- 20 Ze względu na cel wskazany w formularzu 38 (pojazd silnikowy) – formularz wymiany informacji z biurem SIRENE, używany przy ustalaniu pokrywania się z przedmiotem poszukiwanym w celu zajęcia lub wykorzystania jako dowód rzeczowy w postępowaniu karnym, przy uprawnieniach właściwego organu krajowego wyraźnie przewidzianych w art. 49 decyzji 2007/533/WSiSW, który (częściowo) transponowano do prawa krajowego w art. 7 ust. 2 Naredba nr 8121h-465 przyjętym przez Ministerstwo na wytresznite raboti, sąd odsyłający jest przekonany, że nie istnieje inny zgodny z prawem cel – dla którego realizacji należałoby dokonać wpisów w celu poszukiwania przedmiotów za pomocą SIS – niż ściganie karne i realizacja ogólnego celu regulacji z Schengen, jakim jest zagwarantowanie wysokiego stopnia bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej wszystkim jej obywatelom Unii, w tym skarżącym w niniejszej sprawie. Bezpośrednie zastosowanie w niniejszym wypadku (przy uwzględnieniu wyraźnie wskazanego w formularzu

celu) powinny znaleźć art. 38 „Cele i warunki dokonywania wpisów” i art. 39 „Wykonanie działania na podstawie wpisu” decyzji 2007/533/WSiSW.

- 21 W tym kontekście ze względu na przedstawione w odpowiedzi na wyraźne wezwanie sądu odsyłającego pismo naczelnika wydziału „SIRENE” przy dyrekcji „Międzynarodowej współpracy operacyjnej” w Ministerstwo na wytresznite raboti, z którego wynika, że po zwrocie samochodu osobowego do Norwegii organy norweskie umorzyły sprawę, sąd odsyłający jest zdania, że nie istnieją przekonujące, pewne dane wykazujące, że wpis został dokonany w SIS zgodnie z celem określonym w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz w art. 1 i 2 decyzji 2007/533/WSiSW.
- 22 Zdaniem sądu odsyłającego nie istnieje istotny i wystarczający dowód na to, że w Norwegii w ogóle wszczęto postępowanie karne, co skutkuje tym, że dokonany w SIS wpis nie jest objęty zakresem stosowania określonym w art. 2 decyzji 2007/533/WSiSW. Nie realizowano również celu zamierzonego w ramach SIS II, jaki wynika z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006. Zasadniczą koncepcją policyjnej i sądowej współpracy przy wzajemnym zaufaniu nie jest objęty żaden przypadek związany z nieuregulowanymi stosunkami cywilnoprawnymi lub handlowymi, w tym taki jak rozpatrywany w niniejszej sprawie. Prawa wierzycieli co do zasady są silnie chronione w krajowych systemach prawnych, ponieważ mają oni możliwość szybkiego wszczęcia sądowego postępowania egzekucyjnego. Dla wypadków z elementem międzynarodowym przewidziano szczegółowe międzynarodowe uregulowania dotyczące uznawania i wykonywania orzeczeń sądów.
- 23 Sąd odsyłający wskazuje, że nie istnieje konkretne orzecznictwo Trybunału w przedmiocie rozpatrywanej w niniejszej sprawie kwestii, lecz z pewnymi zastrzeżeniami uznaje za użyteczne w niniejszym wypadku – pomimo że jedynie w drodze analogii – następujące orzeczenia Trybunału: postanowienie z dnia [12.11.2010 R.] w sprawie C-339/10, odnośnie do dopuszczalności; wyrok z dnia 16.7.2015 R. w sprawie C-237/15 PPU; wyrok z dnia 30.5.2013 R. w sprawie C-168/13 PPU; wyrok z dnia 26.2.2013 R. w sprawie C-399/11 (Stefano Melloni przeciwko Ministerio Fiscal – Hiszpania) i inne. Ze względu na to, że wydano je jednak w ramach rozpatrywania pytań prejudycjalnych związanych ze współpracą policyjną w dziedzinie wykonania europejskiego nakazu aresztowania, nie są one wystarczające, aby bez wątpliwości rozpatrzyć niniejszą sprawę.
- 24 Zdaniem sądu odsyłającego odesłanie jest dopuszczalne, niezależnie od okoliczności, że Królestwo Norwegii nie jest członkiem Unii Europejskiej, a Republika Bułgarii nie jest stroną układu z Schengen. Królestwo Norwegii wskazano w wykazie państw przestrzeni Schengen, a rozwiązania przyjęte w regulacjach Schengen mają zastosowanie w całości w Norwegii od dnia 23.3.2003 R. Włączono je do uregulowań prawnych Unii Europejskiej poprzez protokół załączony do TUE i TWE (tzw. „protokół Schengen”), a akty, które opierają się na nich lub są z nimi związane w inny sposób, są wiążące dla państw członkowskich, w tym dla Republiki Bułgarii. Wskazano to wyraźnie

w motywach decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1528 z dnia 31 sierpnia 2017 r. zastępującej załącznik do decyzji wykonawczej Komisji 2013/115/UE w sprawie przyjęcia podręcznika SIRENE i innych środków wykonawczych dla systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), przyjętej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1987/2006 i decyzją 2007/533/WSiSW, zwanymi „instrumentami prawnymi SIS II”. Instrumenty te obowiązują od dnia 9.4.2013 R. i uchylają tytuł IV Konwencji wykonawczej do układu z Schengen. W konsekwencji uregulowania z Schengen włączono do systemu prawa Unii, a obydwa państwa związane ze sporem rozpatrywanym w niniejszej sprawie – państwo rejestrujące wpis w SIS (Norwegia) i wykonujące go (Bułgaria), są co do zasady związane tymi uregulowaniami, a Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest bezspornie właściwy w odniesieniu do zadanego pytania.

DOKUMENT ROBOCZY